

Dosarul nr. 1ra-2162/21
1-18179953-01-1ra-01122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul *Bîtcă Andrian*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Bîtcă Andrian XXXXX, născut la XXXXX.

Termenii de examinare:
prima instanță: 17.08.2018 – 27.04.2021;
instanța de apel: 25.05.2021 – 15.09.2021;
instanța de recurs: 01.12.2021 – 23.02.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 aprilie 2021, *Bîtcă Andrian* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.191 alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie **40 000** (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de gestionarea bunurilor altor persoane pe un termen de **3** (trei) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință au fost condamnați *Lungu Oleg* și *Plop Maxim*, în privința cărora, prin recursul declarat, hotărârile judecătorești nu au fost contestate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Bîtcă Andrian activând în cadrul companiei S.C. „NELIMOT-COM” S.R.L. în baza Contractului individual de muncă nr.145/17 din 25.07.2017, fișei postului din 02.10.2017 și acordului adițional din 30.09.2017 în calitate de completator de mărfuri și purtând răspunderea materială individuală deplină în bază contractului respectiv nr. 25/15 din 02.10.2017, urmărind scopul delapidării averii străine, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cu Lungu Oleg și Plop Maxim la 22 iunie 2018, în intervalul de timp cuprins între orele 05:00-08:00, aflându-se pe teritoriul depozitului companiei S.C.„NELIMOT-COM” S.R.L., situat pe str. Doina 15/1, mun.

Chișinău, prin acces liber, au încărcat în autocamionul de model „Mercedes 616 CDI” cu n/î XXXXX următoarele bunuri materiale care nu fost indicate în documentație de încărcare pentru unitatea de transport sus menționată: *5 role de furtun din silicon de diametrul 15 a câte 100 metri fiecare, 12 unități de spumă poliuretanică (PAI) GE 5000, 750ml/630g., 12 unități de spumă poliuretanică (PAI) PUR 3000, 700ml/580g., 48 unități de spumă poliuretanică (PAI) Selfoam, 750ml/840g., 48 unități de silicon universal alb SomaFix (280ml.), 48 unități de silicon universal transparent SomaFix (280ml.), 12 unități de spumă poliuretanică (PAI) SomaFix, 750ml/501, 2 cutii de adeziv poliuritanic p/u polistiren, 12 unități de pistol SomaFix, EPS-XPS 750 ml/501, 24 unități spumă poliuritanică, (pistol), SomaFix MEGA 850/651, 24 unități de spumă poliuritanică (pistol), (iarna), SomaFix ULTRA MEGA 870ml/751, în suma totală **21 233,03 lei**, ce aparține companiei.*

După care au părăsit locul comiterii infracțiunii, însă din cauze independente de voința făptuitorului nu a avut posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de bunurile în cauză, deoarece în scurt timp de către administrația „NELIMOT-COM” S.R.L. a fost depistată sustragerea și autocamionul de model „Mercedes 616 CDI” cu n/î XXXXX a fost reîntors înapoi la depozit cu bunurile menționate.

Astfel, acțiunile lui Bîtcă Andrian au fost încadrate juridic în prevederile art. 27, 191 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, după indicii calificativi – *„tentativa de însușirea ilegală a bunurilor altei persoane de către cel cărui a i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, săvârșit mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu”.*

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel inculpatul *Bîtcă Andrian* prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

3.1. În motivarea cererii de apel a indicat că nu au fost administrate probe care ar demonstra despre o eventuală legătură cauzală între faptele comise de inculpat și consecințele survenite sau care ar demonstra vinovăția inculpatului Bîtcă Andrian în săvârșirea infracțiunii imputate și din aceste considerente complicitatea sa în săvârșirea infracțiunii nu este demonstrată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Serbușco Vitalie în numele inculpatului Bîtcă Andrian, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Bîtcă Andrian a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la caz și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, după cum urmează: declarațiile reprezentantului părții vătămate SC „Nelimot-Com” SRL, Carp Serghei;

martorului Motricală Ion (f.d. 9-15, Vol. I); procesul verbal de examinare a obiectului din 12.07.2018 (f.d. 90, Vol. I); procesul-verbal de ridicare a fost ridicat un purtător de informație de tip DVD, de culoare alba cu o înregistrarea video cu denumirea "furt 22.06.2018" (f.d. 79, Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 21.07.2018 (f.d. 81, Vol. I); procesului verbal de ridicare a fost ridicat două purtătoare de informație de tip CD, de culoare alba cu o înregistrarea video cu denumirea "Artex", cu înregistrare audio identică cu denumirea "golos 001" (f.d. 84, Vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din data de 19.07.2018, a fost audiată secvența audio, ce se referă la discuția telefonică a două persoane de gen masculin, despre mușamalizarea unui caz de furt (f.d. 85, Vol. I); două purtătoare de informație de tip CD, de culoare alba cu o înregistrarea video cu denumirea "Artex", cu înregistrare audio identică cu denumirea "golos 001", capacitatea de 43,9 MB și durata 00,47,03 sec. au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă, fiind anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța organului de urmărire penală din 19.07.2018 (f.d.86, Vol.I); ordonanța organului de urmărire penală din 12.07.2018 (f.d. 96-97, vol.I).

Instanța de apel analizând sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor, care fiind cumulate combat declarațiile inculpatului, cât și argumentele expuse în apelul apărătorului și indică indubitabil la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

Potrivit doctrinei, latura *obiectivă* a infracțiunii prevăzută de art. 191 Codul Penal, constă în 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de însușire ilegală, adică sustragerea; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv în proporții considerabile; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În cazul infracțiunii de delapidare a averii străine, acțiunea de însușire ilegală are specificul său.

Prin "luare" se înțelege nu doar ridicarea bunurilor din locul aflării lor și deplasarea acestora, nici doar extragerea fizică și scoaterea bunurilor din stăpânirea altuia, ci și departajarea juridică a bunurilor care de facto se aflau deja în stăpânirea făptuitorului în temeiuri legale.

Latura *subiectivă* a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Acest fapt, se confirmă prin declarațiile lui Bîtcă Andrian care a confirmat că deși avea obligația să verifice conținutul pachetului sigilat dacă corespunde conținutul cu marfa indicată în documente, a neglijat acest lucru, încărcând marfa în autocamionul de model „Mercedes 616 CDI” cu n/î XXXXX.

În speță, vinovăția inculpatului Bîtcă Andrian de comiterea infracțiunii imputate este dovedită instanța de apel constatând că s-a demonstrat faptul

că Bîtcă Andrian, fiind depozitarul rampei nr. I, a executat comanda de încărcătură a mărfii, având în obligația sa de organizare a încărcării mărfii potrivit documentației fiscale.

Totodată, acesta a contribuit nemijlocit și la încărcarea fizică a mărfii, la 22.06.2018 în autocamionul de model „Mercedes 616 CDI” cu n/î XXXXX, inclusiv și a *paletului unic sigilat cu peliculă și bandă adezivă, marcat prin sticker, cu conținutul: 12 unități de spumă poliuretanică (PAI) GE 5000, 750ml/630g., 12 unități de spumă poliuretanică (PAI) PUR 3000, 700ml/580g., 48 unități de spumă poliuretanică (PAI) Selfoam, 750ml/840g., 48 unități de silicon universal alb SomaFix (280ml.), 48 unități de silicon universal transparent SomaFix (280ml.), 12 unități de spumă poliuretanică (PAI) SomaFix, 750ml/501, 2 cutii de adeziv poliuritanic p/u polistiren, 12 unități de pistol SomaFix, EPS-XPS 750 ml/501, 24 unități spumă poliuritanică, (pistol), SomaFix MEGA 850/651, 24 unități de spumă poliuritanică (pistol), (iarna), SomaFix ULTRA MEGA 870ml/751.*

Astfel, probele directe și indirecte analizate supra și apreciate în opinia instanței de apel indică clar că poziția apărării și a inculpatului precum că nu a fost demonstrat faptul că Bîtcă Andrian a avut vreo înțelegere prealabilă cu ceilalți doi inculpați de a sustrage bunuri de la întreprindere, urmează a fi apreciată critic, or, în acest sens nu a fost invocată, prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și utilă.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel reiterând prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a considerat că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale este proporțională și echitabilă faptei comise, ținând cont de faptul, că nu are antecedente penale, nu a contribuit la descoperirea infracțiunii.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, inculpatul Bîtcă Andrian în temeiul art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare.

5.1. În motivarea recursului, inculpatul a menționat că:

- infracțiunea imputată nu a săvârșit-o, fiind că nici nu cunoștea că Lungu Oleg și Plop Maxim se pregăteau să sustragă careva bunuri. Nu a fost nici o înțelegere prealabilă de a săvârși infracțiunea, deoarece erau puțin cunoscuți ca lucrători ai aceste firme și se vedeau numai în timpul serviciului. Careva discuții între ei nu erau, și nici relații de prietenie. Din aceste motive consideră că înțelegere prealabilă nu a avut loc și nici nu putea să fie;

- nici Plop Maxim, nici Lungu Oleg, atât în materialele dosarului, cât și în instanța de judecată nu au declarat despre faptul că se cunoșteau și au avut careva înțelegeri de a săvârși furturi de la întreprindere;

- în instanța de judecată fost ascultat și vizualizat CD (video și audio) de la camerele de Supraveghere în care este constatat faptul că nu a avut

careva tangențe, relații, înțelegeri cu Lungu Oleg și Plop Maxim. Alte careva dovezi care ar demonstra vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, nu au fost administrate de către partea acuzării și organul de urmărire penală și din aceste considerente complicitatea lui în sarvârșita infracțiunii nu este demonstrată, deoarece nici nu poate să fie aduse careva probe, deoarece ele nu sunt din motivul că nu a comis careva fapte ilegale;

- instanța de apel nu a examinat toate circumstanțele pe cauza dată și a emis o decizie nemotivată, probele fiind examinate superficial.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul Suvac Nicolae a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond corect au apreciat probele ce demonstrează vinovăția inculpatului Bîtcă Andrian.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/ sau material.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, inculpatul invocă drept temei de recurs pct.6), alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărui hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată din însăși esența solicitărilor înaintate și a poziției privind lipsa de vinovăție în infracțiunea incriminată, Colegiul penal atestă semnalarea temeiului prevăzut de pct. 8), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărui hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care

condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Sub acest aspect, Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens instanța de recurs atestă că, la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea inculpatului Bîtcă Andrian vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, art.191 alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal, iar recurentul de fapt își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanțele de fond.

La acest capitol Colegiul penal reiterează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv de casare a hotărârii contestată. Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate de către acuzare au fost corect apreciate, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Prin urmare, este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în coroborare dovedesc vinovăția în comiterea infracțiunii imputate.

Din considerentele menționate, instanța de recurs conchide că opinia recurentului expusă în recurs precum că, *„instanța de apel nu a examinat toate circumstanțele pe cauza dată și a emis o decizie nemotivată, probele fiind examinate superficial”*, nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, invocarea erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală ca temei de casare a decizie atacate, fiind declarativă și vădit neîntemeiată.

De asemenea Colegiul lărgit atestă că, recurentul solicită achitarea de sub învinuirea înaintată din motivul lipsei de vinovăție, în acest sens instanța de recurs urmând a supune verificării deciziei instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul situației de neîntrunire a elementelor infracțiunii, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Potrivit prevederilor art.113 Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

În conformitate cu art.126 alin. (2) Cod penal, *caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor*

și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând acțiunile inculpatului prin prisma probelor cercetate detaliat de către prima instanță și de către instanța de apel, verificând materialele cauzei în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal ajunge la concluzia, că instanțele judecătorești apreciind corect probele administrate în cauză, întemeiat au stabilit în acțiunile inculpatului întrunirea tuturor elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. art.27, 191 alin. (2), lit. b), c) și d) Cod penal, după indicii calificativi – „*tentativa de însușirea ilegală a bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, săvârșit mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu*”.

Deși în cererea de recurs inculpatul solicită achitarea, invocând lipsa probelor care ar demonstra vinovăția acestuia în tentativa de delapidare, instanța de recurs constată netemeinicia acestei cerințe și subliniază, că latura obiectivă a delapidării în cazul dedus judecății se caracterizează prin săvârșirea acțiunii îndreptate spre însușirea ilegală a bunurilor persoanei juridice, în a cărei posesie sau deținere se află. Luarea bunului de la persoana juridică respectivă reprezintă acțiunea prin care se aduce atingere poziției bunurilor din sfera ei patrimonială provocându-i pagube materiale.

Caracterul ilicit al însușirii se exprimă prin scoaterea de către făptuitor, fără temeii, a bunului din posesia sau deținerea altei persoane și trecerea acestuia, fără nici un drept, în stăpânirea sa, ținând cont de faptul că acest bun i-a fost încredințat în administrare sau gestionare în legătură cu funcția exercitată în cadrul unității.

Subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator. În sensul art. 191 Cod penal, a administra înseamnă: a) a avea dreptul de a da dispoziții cu privire la primirea, păstrarea sau eliberarea de bunuri; b) a veni în contact direct și material cu bunurile altei persoane, datorită atribuțiilor încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop.

Colegiul penal lărgit evidențiază că, la materialele dosarului este anexat Contractul individual de muncă nr.145/17 din 25.07.2017, fișa postului din 02.10.2017 și acordul adițional din 30.09.2017, conform cărora inculpatul Bîtcă Andrian în calitatea de completator de mărfuri, purta răspunderea materială individuală deplină în baza Contractului nr. 25/15 din 02.10.2017. Circumstanțe care denotă întrunirea de către inculpat a caracteristicilor subiectului infracțiunii, precum și prezența celorlalte elemente care au fost clar stabilite în sentință la constatarea faptei precum și încadrării juridice a acesteia.

La acest capitol Colegiul penal constată că, sunt neîntemeiate și argumentele inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, deoarece criticile înaintate sunt axate pe faptul, că probele administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel au fost apreciate greșit, însă un astfel de temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Mai mult ca atît, instanța de recurs remarcă faptul că argumentele recurentului privind nevinovăția sa au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o apreciere motivată, care este expusă și în prezenta decizie la pct. 4.1, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea hotărârii atacate.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat și careva erori de drept în speța examinată nu s-au comis.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Bîtcă Andrian XXXXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena